

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

EMBASSY OF GREECE
UNITED KINGDOM

NEON

ΜΟΙΡΑΙΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΟΙ ΙΣΚΙΟΙ

07 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ—
12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
2022

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΑΤΟΙΚΙΑ

ΕΛΛΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΚΕΣΣΑΝΛΗΣ
ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΚΡΑΣΟΥΛΗ
ΑΜΑΝΤΑ ΚΥΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΑΘΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
ΜΑΡΩ ΜΙΧΑΛΑΚΑΚΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ ΜΠΑΧΛΙΤΖΑΝΑΚΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΥ
ΕΡΙΚΑ ΣΚΟΥΡΤΗ
ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΣΤΡΟΥΖΑ
ΑΝΤΡΕΑ ΤΖΟΥΡΟΒΙΤΣ
ΣΑΒΒΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΑΚΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΜΟΙΡΑΙΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΟΙ ΙΣΚΙΟΙ

Η ομαδική διαγενεακή έκθεση *Μοιραίοι σύντροφοι, ανυπόστατοι ίσκιοι* παρουσιάζεται στην Ελληνική Κατοικία στο Λονδίνο από τον Οργανισμό NEON. Η έκθεση φέρνει σε επαφή την κληρονομιά του νομπελίστα Έλληνα ποιητή και διπλωμάτη Γιώργου Σεφέρη με το έργο δώδεκα ελληνόφωνων σύγχρονων καλλιτεχνών που στοχάζονται πάνω σε θέματα ταυτότητας, νοσταλγίας και του τραύματος στην τρέχουσα κοινωνικοπολιτική κατάσταση.

Ο ποιητής, δοκιμογράφος, ημερολογιογράφος και μυθιστοριογράφος Γιώργος Σεφέρης (1900-1971) υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες λογοτέχνες του 20^{ου} αιώνα. Γεννημένος στη Σμύρνη, ο Γιώργος Σεφεριάδης σπούδασε νομικά στο Παρίσι και υπηρέτησε την πατρίδα του ως επαγγελματίας διπλωμάτης στο εξωτερικό, ολοκληρώνοντας την καριέρα του ως Πρέσβης στο Λονδίνο, με την οικία και το γραφείο του να βρίσκονται στην Ελληνική Κατοικία, 51 Upper Brook Street. Παράλληλα με τον δημόσιο βίο του ανέπτυξε μια ξεχωριστή λυρική φωνή με το λογοτεχνικό ψευδώνυμο Σεφέρης, εξερευνώντας τις ποιητικές δυνατότητες της ελληνικής δημοτικής γλώσσας μέσα από τα επαναλαμβανόμενα θέματα της προσφυγιάς και της νοσταλγίας για την πατρίδα. Το 1963 του απονεμήθηκε το Νόμπελ Λογοτεχνίας, ενώ η αιτιολογική έκθεση τον τιμούσε ως τον πιο άξιο εκπρόσωπο «της Ελλάδας του σήμερα».¹

Η έκθεση *Μοιραίοι σύντροφοι, ανυπόστατοι ίσκιοι* έρχεται αντιμέτωπη με τις προσωπικές και επαγγελματικές εμπειρίες, την κοσμοθεωρία και το έργο του Γιώργου Σεφέρη με σκοπό να θίξει εννοιολογικά πλαίσια και χωροχρονικές προεκτάσεις της ζωής της διασποράς. Η έκθεση αγγίζει τις πολιτικές, τους κώδικες και τις μορφές της γλώσσας, ξεδιπλώνει την έννοια του «διαιρεμένου εαυτού» και καταπιάνεται με τα ιστορικά γεωπολιτικά γεγονότα και τα επακόλουθά τους – μετα-

φράζοντας την κοσμολογία του Σεφέρη στις πολύπλοκες γραμματικές του σύγχρονου πολιτισμού.

Οι προσκεκλημένοι καλλιτέχνες μοιράζονται μια κοινή γλώσσα και μεταναστευτικές εμπειρίες, απηχώντας την ιδεολογία του μεγάλου ποιητή γύρω από μια εθνική ταυτότητα που βασίζεται σε γλωσσικούς και πολιτιστικούς δεσμούς και όχι σε φυλετικές θεωρίες, ενώ αντιστέκονται σε κάθε μονολιθική και ομοιογενή αναπαράσταση.

Η έκθεση προσκαλεί τους επισκέπτες να περιηγηθούν στους δύο ορόφους της Ελληνικής Κατοικίας, να βυθιστούν στις στοιχειολογίες του σύγχρονου παρελθόντος της, όπως αυτές ενσωματώνονται στο αρχιτεκτονικό και διακοσμητικό περιβάλλον και να εξερευνήσουν δεκαοκτώ έργα σύγχρονης τέχνης σε μια πλειάδα μέσων, ανάμεσά τους ιστορικά έργα όπως και δύο νέες αναθέσεις.

Η έκθεση δανείζεται τον τίτλο της από το ποίημα *Αλληλεγγύη* του Σεφέρη της συλλογής *Ημερολόγιο Καταστρώματος Α* (1940), με σκοπό να προτείνει ένα εναλλακτικό μέλλον που βασίζεται στη συλλογικότητα, τις συμμαχίες και την αλληλεξάρτηση, αφηφώντας συστημικές αποτυχίες. Σε μια εποχή όπου τα επακόλουθα του Brexit αντηχούν στον καλλιτεχνικό και εκπαιδευτικό τομέα, δημιουργώντας αναχώματα σε νέα ρεύματα ευρωπαϊκών δημιουργικών δυνάμεων να εισέλθουν και να ζήσουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, η έκθεση *Μοιραίοι σύντροφοι, ανυπόστατοι ίσκιοι* εξυμνεί την πολυφωνία της σύγχρονης κουλτούρας της διασποράς, ενώ μας επιτρέπει να επαναπροσδιορίσουμε νέους τρόπους του ανήκειν. Παρόλο που ο ελληνικός πολιτισμός παρέχει μια άμεση αναφορά, τα ερωτήματα που θέτουν οι καλλιτέχνες έχουν παγκόσμια απήχηση, καλλιεργώντας την αναζήτηση της ανθρωπιάς κάτω από τις σημερινές μυωπικές, εδαφικές και μονοπολιτισμικές φαντασιακές αφηγήσεις.

¹ Roderick Beaton, 2003, *George Seferis: Waiting for the Angel: A Biography* (Yale University Press)

ΙΣΟΓΕΙΟ

ΜΙΚΡΟ ΣΑΛΟΝΙ

Γιώργος Πέτρου

(tongue) remains protected,
2022

Χαρτί, γύψος, τσιμέντο,
λάστιχο σιλικόνης, ύφασμα,
ταινία, ρητίνη, ξύλο, βαμβάκι,
κεραμικά

Διαστάσεις μεταβλητές
Ευγενική παραχώρηση ο
καλλιτέχνης
Ανάθεση νέου έργου από
τον NEON

Ο Σεφέρης επισκέφθηκε την Κύπρο τρεις φορές κατά την περίοδο 1953-1955. Γοητευμένος από τη χώρα, η Κύπρος έγινε γι' αυτόν πηγή έμπνευσης και ένας τόπος όπου το δέσιμό του με τον ελληνικό πολιτισμό έγινε πιο ισχυρό. Λίγα χρόνια αργότερα, από το 1957 έως το 1962, διετέλεσε Πρέσβης της Ελλάδας στο Λονδίνο, σε μια περίοδο γεωπολιτικών εντάσεων μεταξύ Ελλάδας, Αγγλίας, Τουρκίας και Κύπρου. Το 1959 η Κύπρος έγινε ανεξάρτητο κράτος, με τον Σεφέρη να παίζει καθοριστικό ρόλο σε αυτό το ιστορικό γεγονός.

Η έκθεση ξεκινά εδώ, στην Αίθουσα Αναμονής, όπου οι μεταιχμιακές συνδηλώσεις της αντιπαράβλλονται με την πολιτιστική, ιστορική και γεωγραφική σημασία του νησιού.

Η νέα ανάθεση με τίτλο *(tongue) remains protected* αποτελεί μια επιτόπια/in situ εγκατάσταση του καλλιτέχνη Γιώργου Πέτρου. Μια ανασκαφή στην προσωπική του ιστορία, το έργο αυτό, το οποίο αποτελείται από γλυπτά, ευρεθέντα αντικείμενα και φωτογραφικές εκτυπώσεις, εξετάζει τις πολύπλοκες σχέσεις ανάμεσα στη γη, τη γλώσσα και την αξία του ανθρώπινου σώματος υπό την ανδρική και αποικιακή ματιά.

Η πληθώρα των υλικών μέσα στην εγκατάσταση ακολουθεί μοτίβα και μορφές που επανεμφανίζονται, ενώ ενθαρρύνει διαλογικούς συσχετισμούς με προϋπάρχοντα διακοσμητικά στοιχεία στον χώρο, μεταδίδοντας νέο μίτο νοήματος και προτείνοντας ένα καινούργιο λεξικό για την πολιτισμική αξία, την ιεραρχία και τη διατήρηση.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΕΦΕΡΗ

Καρολίνα Κρασούλη

Omitted Center,
2015 - σε εξέλιξη

7 φάκελοι, νερομπογιά σε
χαρτί

Διαστάσεις μεταβλητές
Ευγενική παραχώρηση η
καλλιτέχνης

Η Ελληνική Κατοικία λειτούργησε ως σπίτι και χώρος εργασίας για τον μεγάλο σύγχρονο ποιητή. Το γραφείο του παρέμεινε ανέγγιχτο έκτοτε και μέχρι σήμερα εκτίθενται εκεί φωτογραφίες του ίδιου και της συζύγου του, Μαρίας (Μαρώς) Ζάννου από τη δεκαετία του 1960. Το βαρύ ξύλινο γραφείο, ο πολυέλαιος και η ατμόσφαιρα του χώρου μας ταξιδεύουν πίσω στο χρόνο, φέρνοντας στον νου ιδεολογίες της εποχής του ποιητή, που έχουν πλέον ξεθωριάσει.

Η Καρολίνα Κρασούλη είναι μια καλλιτέχνης που εμπνέεται έντονα από την ποίηση και τον κόσμο της λογοτεχνίας, όπου συχνά η γραφή αποκτά νέο νόημα ως μέρος του εικαστικού της λεξιλογίου. Εδώ παρουσιάζονται μερικά αποσπάσματα του έργου της με τίτλο *Omitted Center*, που μας προσκαλούν στην κουλτούρα της αλληλογραφίας, αναπτύσσοντας μια σειρά τροποποιημένων μη αποσταλμένων φακέλων. Οι παστέλ ακουαρέλες σε χαρτί γίνονται σύμβολα που στοιχειώνονται από μια απουσία, σημάδια της παροδικότητας του χρόνου. Οι φάκελοι προκαλούν ένα αμάλγαμα συναισθημάτων, ανακτώντας την υλική τους μορφή, ενώ ταυτόχρονα διεκδικούν εκ νέου τη φθίνουσα αξία τους.

ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ & ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

Νίκος Κεσσανλής

Χειρονομία, 1961

Έτοιμο αντικείμενο, ύφασμα, σύρμα

200 x 21 εκ.

Παρουσιάζεται ως μέρος της Δωρεάς της Συλλογής Δ.Δασκαλόπουλου στην Tate

Στάθης Λογοθέτης

Torso, 1981

Ξύλο, κλωστή, καμβάς
121 x 45 x 10 εκ.

Μέρος της Δωρεάς της Συλλογής Δ.Δασκαλόπουλου στο ΕΜΣΤ

Μάρω Μιχαλακάκου

The Fortune Teller, 1999

Βελούδο, καναπές από επιχρυσωμένο ξύλο με ταπετσαρία
60 x 120 x 55 εκ.

Συλλογή Δ.Δασκαλόπουλου

Από τον διάδρομο μέχρι την τραπεζαρία, οι επισκέπτες συναντούν έργα τεσσάρων καλλιτεχνών από διαφορετικές γενιές. Οι πολεμικές και μεταπολεμικές εμπειρίες, η προσωπική και συλλογική μνήμη και το τραύμα είναι μερικές από τις σκοτεινές πλευρές της ζωής της διασποράς και της μετανάστευσης που έζησε και ο ίδιος ο Σεφέρης. Η ανθρωποκεντρική άποψη σε αυτή την αίθουσα έρχεται σε πλήρη αρμονία με την κοσμοθεωρία του στην αναζήτηση της ανθρώπινης κατάστασης προτείνοντας ποιητικές μεθοδολογίες για την αλληλεγγύη, τη συγγένεια και την ίαση στο πλαίσιο της παρούσας παγκόσμιας αβεβαιότητας.

Τα ίχνη του αστικού και βιομηχανικού περιβάλλοντος γίνονται μέρος της καλλιτεχνικής γλώσσας του Νίκου Κεσσανλή, πρωτοπόρου καλλιτέχνη της ελληνικής μεταπολεμικής εποχής, αντανακλώντας την εποχή της δεκαετίας του 1960 και την ευρύτερη εξερεύνηση του οπτικού λεξιλογίου εκείνης της περιόδου. Ο Κεσσανλής διαταράσσει την κοσμολογία του ακαδημαϊκού ζωγραφικού λόγου και αντιστέκεται στην κουλτούρα του καταναλωτισμού που αναδύεται με τη γέννηση της μητροπολιτικής πόλης. Κρεμασμένο από την οροφή του διαδρόμου, ένα αποδομημένο καζανάκι τουαλέτας είναι η *Χειρονομία* του καλλιτέχνη, όπως υποδηλώνει και ο τίτλος, προς την εξιδανικευμένη θέαση του εκσυγχρονισμού.

Αντανακλώνοντας τον φόβο και την αβεβαιότητα της μεταπολεμικής περιόδου, η ευρύτερη πρακτική του Στάθης Λογοθέτη διερεύνησε τις συνθήκες καταστροφής και αναδημιουργίας, την πίεση και την ένταση στον πυρήνα της ανθρωπότητας. Ο κρεμασμένος τρισδιάστατος πίνακας με τίτλο *Torso*, κατασκευασμένος από φθηνά και φθαρμένα υλικά, σε συνδυασμό με το έντονο κόκκινο χρώμα, αναδεικνύει το αναπόφευκτο πέρασμα του χρόνου σε

σχέση με το πάσχον, πληγωμένο κοινωνικό σώμα. Ο καμβάς λειτουργεί ως ανθρώπινο δέρμα, προέκταση του καλλιτέχνη και διεργασία αυτογνωσίας που καταργεί τα όρια μεταξύ ζωής και τέχνης.

Ερωτήματα ζωής και θανάτου, αλληλεξάρτησης και αφήγησης συγχωνεύονται επίσης στο έργο της Μάρως Μιχαλακάκου *The Fortune Teller*. Ως παιδί που μεγάλωνε στο παλαιοπωλείο της οικογένειάς της, η Μιχαλακάκου συνήθιζε να επινοεί αφηγήσεις γύρω από τα αντικείμενα που έφταναν, ξετυλίγοντας τις κρυφές σχέσεις των ενηλίκων. Η κόκκινη βελούδινη επιφάνεια του επίχρυσου ξύλινου καναπέ, ένα υλικό συνώνυμο με την πρακτική της, έχει ξυριστεί, σχηματίζοντας μια έλικα με τρία χέρια που διαταράσσει τα όρια της κοινωνικής τάξης και του θείου. Η έντονη διεργασία του ξυρίσματος παραπέμπει στην έρευνά της για την αποκάλυψη του υφαντικού ιστού του βελούδου, των μυστικών και των παλλόμενων κόμβων του, καθώς φτάνει σε ένα τέλος.

Ένας καλλιτέχνης της νεότερης γενιάς, ο Αντρέα Τζούροβιτς, παρουσιάζει δύο από τις σειρές γλυπτών με τίτλο *Rattle*. Η Σερβία-Μαυροβούνιο (πρώην Γιουγκοσλαβία), χώρα καταγωγής του καλλιτέχνη, κέρδισε το 1998 το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ που φιλοξενήθηκε στην Ελλάδα. Λίγους μήνες αργότερα, η Αμερική και το NATO εξαπέλυαν αεροπορικούς βομβαρδισμούς στην πατρίδα του, αναγκάζοντας τον ίδιο και την οικογένειά του να καταφύγουν στην Ελλάδα. Ο Τζούροβιτς συγχωνεύει τραυματικά και θριαμβευτικά εθνικά γεγονότα για να ξεδιπλώσει πολύπλοκους μηχανισμούς μνήμης υπό το καθεστώς του πρόσφυγα πολέμου. Ο τίτλος των έργων αποκαλύπτει μια αισθητηριακή αντίδραση στις χρονικότητες που διαμορφώνονται από το φόβο και τον πόνο και ανατροφοδοτούν το επισφαλές περιβάλλον του μέλλοντος.

Αντρέα Τζούροβιτς

Rattle - #1, 2021

Μεταλλικοί ράβδοι, 6 μπάλες καλαθοσφαίρισης Spalding - μέγεθος 7, μαύρη ηλεκτροστατική βαφή
247 x 55 x 55 εκ.

Ευγενική παραχώρηση ο καλλιτέχνης

Rattle - #2, 2021

Μεταλλικοί ράβδοι, 2 μπάλες καλαθοσφαίρισης Spalding - μέγεθος 5 και 7, μαύρη ηλεκτροστατική βαφή
90 x 28 x 28 εκ.

Ευγενική παραχώρηση ο καλλιτέχνης

ΠΡΩΤΟΣ ΟΡΟΦΟΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΛΟΝΙ

Καρολίνα Κρασούλη

Arrival, 2021
Λάδι, γκέσο, γραφίτης και κλωστή σε καμβά
435 x 253 εκ.
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης

Αμάντα Κυριτσοπούλου

I've never had a pet, 2017
Κινούμενη εικόνα σε οθόνη τηλεόρασης με ακουστικά
3:19 λεπτά
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης

Έρικα Σκούρτη

Clean Sheets, 2020-21
Σεντόνια, μαρκαδόροι
Διαστάσεις μεταβλητές
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης

Σε όλη τη διάρκεια της ζωής του και λόγω του επαγγέλματός του ως διπλωμάτης, ο Σεφεριάδης έζησε σε διάφορες χώρες, μεταξύ άλλων στον Λίβανο, τη Συρία, την Ιορδανία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Η τυραννική προσπάθεια για την προστασία της καλλιτεχνικής του ιδιότητας από τη διπλωματική του εργασία γέννησε το λογοτεχνικό ψευδώνυμο Σεφέρης και την εμφάνιση του «διαιρεμένου εαυτού». Η επιτελεσματικότητα σε πολλαπλές ταυτότητες και η μετακίνηση από τη μία στην άλλη δημιουργούν ένα γόνιμο χώρο για τη διερεύνηση ζωτικών ερωτημάτων τα οποία σχετίζονται με την εμπειρία που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονοι καλλιτέχνες, ζώντας μεταξύ χωρών, τόπων και, μερικές φορές, επαγγελμάτων. Η πολιτική της γλώσσας, η νοσταλγία για την πατρίδα, η παράδοση και η εργασία είναι μερικά από τα θέματα που εξερευνώνται σε αυτόν τον όροφο και τα οποία ο Σεφέρης μοιράζεται επίσης σε όλο το έργο του.

Το *Arrival* της Καρολίνας Κρασούλη είναι ένα έργο μεγάλης κλίμακας που κινείται στα όρια γλυπτικής και ζωγραφικής, χειροτεχνίας και τέχνης, παραστατικότητας και αφάισης. Είναι αποτέλεσμα αμέτρητων ωρών καλλιτεχνικού μόχθου, ζωγραφικής, αναδίπλωσης, σύνθεσης και συρραφής πολλαπλών θραυσμάτων σε ένα κεντρικό κομμάτι. Στο πλαίσιο της έκθεσης, το έργο μας προσκαλεί να τηλεμεταφερθούμε σε μη-χώρους· χώρους που απηχούν τις πολλαπλές ταυτότητες, τα συναισθήματα και τις συγκινήσεις που κουβαλάμε καθώς μετακινούμαστε σε έναν νέο τόπο άφιξης.

Στο τρίλεπτο έργο κινούμενης εικόνας με τίτλο *I've never had a pet*, η Αμάντα Κυριτσοπούλου αποτυπώνει τη συγκρότηση μιας καπιταλιστικής μητρόπολης, χορογραφημένη από υποσχέσεις, επιθυμίες και θυσίες. Μέσα από μια ψευδο-ψυχογεωγραφική

περιήγηση στην πόλη, η καλλιτέχνης γίνεται μία ιδανική κάτοικος του Λονδίνου. Υιοθετώντας βρετανική προφορά, αφηγείται την εκπαίδευση και καθημερινές εργασίες στις οποίες προβαίνει, πάντα «γρήγορα και με χάρη», για να ακολουθήσει τις νόρμες της πόλης. Ο συγχρονισμός μεταξύ των επαναφωτογραφημένων, εστιασμένων, φωτογραφιών στοκ και του κειμένου, καθώς και η επένδυση με ήχο από σούπερ μάρκετ, μιμείται παιδικά προγράμματα όπως η «Ντόρα η εξερευνητρια» αποκάλυπτοντας αόρατους τρόπους μάθησης και εκπαίδευσης σε μια κουλτούρα καταναλωτισμού.

Το *Clean Sheets* της Έρικας Σκούρτη είναι μια σειρά από έργα που δημιουργήθηκαν όταν η καλλιτέχνης ήταν αποκλεισμένη στην Αθήνα κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Ως μέρος της πρωινής της ρουτίνας, έγραφε το ημερολόγιό της στα σεντόνια με μαρκαδόρους, δημιουργώντας ένα πολυεπίπεδο συνονθύλευμα κειμένου, μια καταγραφή μιας καθημερινής πρακτικής και μια μάζα δυσανάγνωστης σήμερα γλώσσας. Μέσα από την επιτελεστική, αυτοβιογραφική διαδικασία-δημιουργία, το *Clean Sheets* διερευνά τις χωρικές διαστάσεις της γλωσσολογίας σε οπτικές και ενσώματες σφαίρες. Αποφεύγοντας τη μετάφραση και την ορθολογική σημασία, το έργο καλλιεργεί μια πρακτική εξομολόγησης, διαγραφής και κάθαρσης για την ίδια. Εκτιθέμενο ως κουρτίνες στο σπίτι, το έργο χρησιμεύει ως ένας «καθαρός» χώρος, προστατευμένος από το εξωτερικό-δημόσιο βλέμμα.

Κρεμασμένο στον τοίχο, το *Lord's Chair* -μια μεγάλης κλίμακας σειρά μεταξοτυπιών της Ειρήνης Μπαχλιτζανάκη απεικονίζει τρεις πλαστικές καρέκλες κήπου κάτω από τον ήλιο- μια ωδή στην παράδοση και τη νοσταλγία για την ελληνική κουλτούρα και το κλίμα. Σε διάλογο μαζί τους, δύο

Ειρήνη Μπαχλιτζανάκη

Lord's chair #1, 2021
Lord's chair #2, 2021
Lord's chair #3, 2021
Μεταξοτυπία σε χαρτί
137 x 102 εκ.
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης

Socket Socket #2, 2021
Ψηφιακό κέντημα σε μάλλινη τσόχα
30 x 23 x 10 εκ.
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης

Summer to Winter and Winter to Summer (Plug adaptors), 2021
Γύψος με χρώμα (Gilufom)
5 x 9,5 x 8,5 εκ. (έκαστο)
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης

Έλλη Αντωνίου

glimmer in the absorbent; a desire for luminosity and the manipulation of night, 2022
Μεικτή τεχνική
Διαστάσεις μεταβλητές
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης
Ανάθεση νέου έργου από τον ΝΕΟΝ

Στεφανία Στρούζα

Anatolia, 2012
Πλαστική σακούλα απορριμμάτων, μπογιά σπρέι, δαντέλα
100 x 75 εκ.
Ευγενική παραχώρηση η καλλιτέχνης και η a.antonoπουλου.art

Σάββας Χριστοδουλίδης

Αγαπούσε τη φύση, 2008
Κεραμική φιγούρα, κορμός δέντρου τυλιγμένος σε χαρτί
188 x 50 x 30 εκ.
Μέρος της Δωρεάς της Συλλογής Δ.Δασκαλόπουλου στο ΕΜΣΤ

γλυπτά κομμάτια από ευρωπαϊκούς προσαρμογείς ρευματολήπτη παρουσιάζονται μαζί με μια πρίζα του Ηνωμένου Βασιλείου φτιαγμένη από τσόχα. Τα έργα που παρουσιάζονται ανήκουν στην ευρύτερη έρευνα της καλλιτέχνης, η οποία είναι σε μεγάλο βαθμό επηρεασμένη από τη διερεύνηση της αναπάρστασης των αντικειμένων και της σχέσης μας με τον υλικό κόσμο, ενώ παράλληλα επανεξετάζει τους συνειρμούς μας με το οικείο. Η πράξη της μετάφρασης μεταξύ διαστάσεων, εικόνων και υλικών προκαλεί ερωτήματα σχετικά με το κενό που προκύπτει από αυτή την απόκλιση και, στο πλαίσιο της έκθεσης, μας καλεί να επανεξετάσουμε τα κοινωνικοπολιτισμικά στοιχεία που αντιστέκονται στη μετάφραση όταν ζούμε στο εξωτερικό.

Η Έλλη Αντωνίου παρουσιάζει το έργο *glimmer in the absorbent- a desire for luminosity and the manipulation of night* - μια νέα ανάθεση που διερευνά την κατάσταση της συνύπαρξης ταυτοτήτων στο πλαίσιο της τεχνολογίας του 21^{ου} αιώνα. Εξετάζοντας τις κουλτούρες που βασίζονται στην οθόνη και την ανάδυση του υβριδικού εαυτού, η Αντωνίου ερευνά τη συγχρονικότητα του «εγώ» σε σχέση με τον χρόνο και τον χώρο σε μια γλυπτική εγκατάσταση που αποτελείται από πολλαπλές μεταλλικές πλάκες. Η αντανάκλαση και η μετάβαση του τεχνητού φωτός κατασκευάζουν περιβάλλοντα απουσίας και παρουσίας, μεταβατικές καταστάσεις που θέτουν υπό αμφισβήτηση αντίγραφα του εαυτού με τη μορφή ενός αφηρημένου τοπίου. Ένα απόσπασμα από τον *Ερωτικό Λόγο* του Σεφέρη, «χαράζει η αυγή τον ουρανό», χαραγμένο στη μεταλλική πλάκα, αναδεικνύει το ενδιαφέρον της καλλιτέχνης για το υπόβαθρο που καλλιεργεί τις σχέσεις μεταξύ φωτός και σκιάς, μετάφρασης και νοήματος.

Το έργο *Anatolia* ανήκει στη μακροχρόνια έρευνα της Στεφανίας Στρούζα για τον μύθο της Μήδειας. Στο πλαίσιο της έκθεσης, η Στρούζα συναντά τη γενέτειρα του Σεφέρη, την Ανατολία, αντιπαράθετοντας μυθικές, γεωγραφικές και οικολογικές συνδηλώσεις στη χερσόνησο της Δυτικής Ασίας και τοποθετεί το παρουσιαζόμενο πολιτιστικό αντικείμενο στο ιστορικό πλαίσιο της χαρτογράφησης. Το *Anatolia* εξερευνά την πολλαπλότητα που προκύπτει από τέτοια εργαλεία πλοήγησης, ενώ σχολιάζει το διακοσμητικό και επαναλαμβανόμενο στοιχείο της πλαισίωσης. Εφαρμόζοντας την τεχνική στεγανοποίησης του καμβά σε μια πλαστική σακούλα απορριμμάτων και με την προσθήκη και αφαίρεση χρωματικών τμημάτων, το έργο τιμά την τυχαιότητα και την ευτέλεια στην τέχνη και ανοίγει διάλογο με το ευρύτερο πλαίσιο του τοίχου του κτιρίου.

Ο Σάββας Χριστοδουλίδης στο γλυπτό του *Αγαπούσε τη φύση* εξερευνά την ιδεολογία του Σεφέρη σχετικά με την αναπάρσταση των ανθρώπινων μορφών στην τέχνη που απορρέει από το μέτρο της φύσης και το συναίσθημα της μορφής. Βασισμένο σε έναν κορμό δέντρου, μια πορσελάνινη ανθρώπινη φιγούρα οριοθετείται από λευκό χαρτί, ενισχύοντας την ανάγκη περιτύλιξης του γλυπτού ως συμβόλου προστασίας του πολιτισμού. Η μεσοαστική διακοσμητική αισθητική εξετάζει τη δυνατότητα της ευτέλειας που μετατρέπεται σε αξία. Ενδεχομένως, μια αναδόμηση πάνω στον γλυπτικό λόγο που ακολουθεί τους όρους της φθαρτότητας και μια αναδι-αμόρφωση της αξίας απέναντι στο λευκό μάρμαρο, την ιστορία και τις υποσχέσεις του.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ 51, UPPER BROOK STR., LONDON, W1K 2BT

Ιστορία 51 Upper Brook Street

Το κτήριο, στον αριθμό 51 της Upper Brook Street, W1, δωρίθηκε από την Έλενα Σκυλίτση-Βενιζέλου, την εποχή που ο Ελευθέριος Βενιζέλος βρισκόταν συχνά στο Λονδίνο για τις διαπραγματεύσεις της Συνθήκης των Σεβρών. Σε μια από τις κεντρικότερες περιοχές του Λονδίνου, το Mayfair, το κτήριο αυτό κατασκευάστηκε το 1731 σε σχέδια του αρχιτέκτονα R. G. Hammond, ο οποίος ήταν υπεύθυνος και για πολλά άλλα κτήρια στην ίδια περιοχή, ιδιοκτησίας του Δούκα του Westminster. Κατά τα έτη 1731 - 1920 είχε χρησιμεύσει ως κατοικία μελών της Βουλής των Λόρδων και εξεχόντων δικαστικών και είχε ανακαινιστεί πλήρως το 1905. Από το 1920 και μέχρι το 1975 στέγαζε τα γραφεία της Πρεσβείας, καθώς και την επίσημη κατοικία του Ελληνα Πρέσβυ. Διατηρείται ακόμη η αρχική διαρρύθμιση και υπάρχει πάντα το γραφείο που χρησιμοποιούσε ο Γιώργος Σεφέρης, ενώ το 2000, με την ευκαιρία των 100 χρόνων από τη γέννησή του, τοποθετήθηκε στην πρόσοψη του κτηρίου ειδική αναμνηστική πλάκα του οργανισμού English Heritage.

NEON

Ο Πολιτιστικός και Αναπτυξιακός Οργανισμός κοινής ωφέλειας NEON ιδρύθηκε το 2013 από το συλλέκτη και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Ο NEON φιλοδοξεί να φέρει το σύγχρονο πολιτισμό κοντά στο σύγχρονο πολίτη, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας να αφυπνίσει, να συγκινήσει, να παρακινήσει. Συγχρόνως, επιδιώκει να συμβάλει στην ευρύτερη προσπάθεια αναβάθμισης της πόλης και της καθημερινότητας του πολίτη. Να συμβάλει στην αποκατάσταση της σχέσης του πολίτη με τη λειτουργία και τα δρώμενα της πόλης του. Ο NEON δεν περιορίζεται σε ένα μόνον χώρο. Έδρα του είναι ολόκληρη η πόλη, το ευρύτερο αστικό περιβάλλον. Είναι ένας ζωντανός και ενεργός συνομιλητής με την κοινωνία, τους θεσμούς και το κοινό. Ο NEON υλοποιεί τους στόχους του μέσα από εκθέσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, εκδηλώσεις και συζητήσεις, προγράμματα χορηγιών και υποτροφιών και τη δημιουργία ενός δικτύου διεθνών συνεργασιών και ανταλλαγών. Ο NEON συμπράττει με θεσμικούς φορείς πολιτισμού και ενισχύει τη δραστηριότητα δημοσίων και ιδιωτικών φορέων με σκοπό τη διάδοση της σύγχρονης τέχνης. Ο NEON επιδιώκει να αναδείξει τον πολιτισμό ως βασικό μοχλό προόδου και ανάπτυξης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Έλλη Αντωνίου

Η Έλλη Αντωνίου (γενν.1995, Μπέρμιγχαμ, Ηνωμένο Βασίλειο) ζει και εργάζεται μεταξύ Λονδίνου και Αθήνας. Εμπνευσμένη από το φάσμα της πραγματικότητας που συνδυάζει απτές και εικονικές πτυχές, διερευνά μέσω της πρακτικής της τη σύνθετη σχέση μας με τον χρόνο, όπως καθορίζεται από την τεχνολογία. Η Αντωνίου χρησιμοποιεί ψηφιακά και φυσικά μέσα δημιουργίας. Έχει λάβει Υποτροφία Μεταπτυχιακών Σπουδών από τον NEON τα έτη 2018-2019.

Νίκος Κεσσανλής

Ο Νίκος Κεσσανλής (1930, Θεσσαλονίκη - 2004, Αθήνα) ήταν ένας από τους πρωτοπόρους μεταπολεμικούς καλλιτέχνες που έδρασαν στην Ευρώπη και στην Ελλάδα. Πειραματίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του με υλικά, τεχνικές και μέσα πέρα από τη ζωγραφική, εξερευνώντας τη σημασία της χειρονομίας στον χώρο, τη δομή των εικόνων και τις δυνατότητες της μηχανικής αναπαραγωγής τους, καθώς και την ενεργοποίηση του θεατή στην ερμηνεία τους. Ως πρότυπος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών συνέβαλε σημαντικά στην ανανέωσή της.

Άκης Κόκκινος

Ο Άκης Κόκκινος (γενν. 1991, Αθήνα) ζει και εργάζεται μεταξύ Λονδίνου και Χίου. Είναι ανεξάρτητος επιμελητής και ιδρυτής και διευθυντής της DEO projects. Η πρακτική του επικεντρώνεται στους τρόπους ανατροπής του «αντικειμενικού» και θεσμικού με την εισαγωγή ή την υποστήριξη άλλων λιγότερο προβεβλημένων και αναγνωρισμένων μορφών γνώσης. Μέσα από έναν διεπιστημονικό λόγο, οικοφεμινιστικές, μη δυτικές προσεγγίσεις και άλλες μη ορθολογικές σκέψεις και φιλοσοφίες, η πρακτική του ακολουθεί μια λιγότερο ομιλούμενη, αόρατη ή μεταιχμιακή θέαση των πραγμάτων. Έχει λάβει Υποτροφία Μεταπτυχιακών Σπουδών από τον NEON τα έτη 2018-2019.

Καρολίνα Κρασούλη

Η Καρολίνα Κρασούλη (γενν. 1984, Αθήνα) ζει και εργάζεται ανάμεσα στην Αθήνα και στο Παρίσι. Δουλεύοντας με τη ζωγραφική, τη φωτογραφία και το φιλμ ως μέσα, τα έργα της ερευνούν τα όρια μεταξύ αφαίρεσης και αναπαράστασης. Μέσα από τη διαδικασία της ανάγνωσης και της γραφής ανασύρει ένα σύνολο μηχανισμών όπου νοήματα και αισθήσεις «ξεαναγράφονται», στοχεύοντας στην επινόηση μιας καινούριας γλώσσας.

Αμάντα Κυριτσοπούλου

Η Αμάντα Κυριτσοπούλου (γενν. 1989, Αθήνα) ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Συνδυάζοντας τη φωτογραφία, το γραπτό κείμενο, τη γλυπτική και την κινούμενη εικόνα, δανείζεται από τα σπορ, το design και το lifestyle, εκφράζοντας μία έλξη στην καθημερινότητα για το αγχώδες αστικό είδος. Μέσα από διακριτικές οφθαλμαπάτες στα υλικά, ψαρεύει για μοτίβα μεταξύ αντικειμένου, σώματος και σκέψης. Έχει λάβει Υποτροφία Μεταπτυχιακών Σπουδών από τον NEON τα έτη 2019-2020.

Στάθης Λογοθέτης

Ο Στάθης Λογοθέτης [1925, Πύργος της Ανατολικής Ρωμυλίας (σημερινό Μπουργκάς, Βουλγαρία) – 1997, Αθήνα] σπούδασε αρχικά βιολί μέχρι το 1952, και ασχολήθηκε στη συνέχεια με τη ζωγραφική. Ύστερα από αρκετούς πειραματισμούς άρχισε να καταστρέφει με βία τον ζωγραφικό καμβά και κατόπιν να τον επισκευάζει με βελόνα και σπάγκο. Η ουσία της καταστροφής και της επισκευής, της Δράσης και της Αντίδρασης στο έργο του δεν έχει προβολές μόνο σε πολλές ανθρώπινες καταστάσεις, αλλά βρίσκει παραλληλισμούς ακόμη και στις διαδικασίες της φύσης. Στη συνέχεια, στα τελευταία του έργα ο Λογοθέτης χρησιμοποίησε όλο και περισσότερο διαδικασίες αποσύνθεσης και διάλυσης, δίνοντας χώρο σε αυτές τις διαδικασίες να πραγματοποιηθούν από την ίδια τη φύση.

Μάρω Μιχαλακάκου

Η Μάρω Μιχαλακάκου (γενν. 1967, Αθήνα) ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Τα συχνά μεγάλου μεγέθους έργα της εμπλέκουν οικογενειακές μνήμες και πολιτιστικές αναφορές για να θίξουν ζητήματα εξουσίας, κυριαρχικής επιβολής, δύναμης και τις άρρηκτες έννοιες της ζωής και του θανάτου. Το καλλιτεχνικό της συμπάν βρίσκεται στην άκρη των ονείρων, με μια φαινομενική ηρεμία σκόπιμα τοποθετημένη ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία.

Ειρήνη Μπαχλιτζανάκη

Η Ειρήνη Μπαχλιτζανάκη (γενν. 1984, Αθήνα) ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Αντλώντας έμπνευση από τον υλικό πολιτισμό και τις βιογραφίες των αντικειμένων, στην πρακτική της, που είναι κατά κύριο λόγο γλυπτική, συνδυάζει διαφορετικές υλικές διαδικασίες εξερευνώντας τη σχέση της γλυπτικής με άλλες μορφές αναπαράστασης, αλλά και τη σχέση της δημιουργίας έργων τέχνης με άλλες μορφές παραγωγής. Έχει λάβει Υποτροφία Μεταπτυχιακών Σπουδών από τον NEON τα έτη 2017-2020.

Γιώργος Πέτρου

Ο Γιώργος Πέτρου (γενν. 1981, Πάφος, Κύπρος) ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Ασχολείται με τη γλυπτική, την performance, τη φωτογραφία, τον κινηματογράφο και το κείμενο για να κάνει εικαστικές παρεμβάσεις σε χώρους

με γεωγραφική, ιστορική και μυθική σημασία. Η έμμεσα πολιτική και πολυεπίπεδη προσέγγισή του στην τέχνη στοχεύει στη μετατροπή της θεωρίας, της ερμηνείας και της κατανόησης σε υλικά που κινούνται ελεύθερα μεταξύ των έργων και των επιμέρους στοιχείων τους.

Έρικα Σκούρτη

Η Έρικα Σκούρτη (γενν. 1980, Αθήνα) ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Λονδίνου. Χρησιμοποιώντας μια σειρά μέσων, όπως performance, βίντεο, κείμενο και ύφασμα, τα έργα της εξερευνούν την αυτό-αφήγηση σε άμεση συνάρτηση με τη συλλογικότητα.

Στεφάνια Στρούζα

Η Στεφάνια Στρούζα (γενν. 1982, Πύργος) ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Το έργο της εξετάζει πολιτισμικές αφηγήσεις διαφορετικών χρονικών περιόδων και την παραγωγή νέων υβριδικών ταυτοτήτων μέσα από αυτές. Η καλλιτέχνης δημιουργεί γλυπτικά έργα που συνδέουν τον συμβολικό κόσμο των αντικειμένων με τις έννοιες της χρονικότητας, του σώματος και της γεωγραφίας. Έχει λάβει Υποτροφία Διδακτορικών Σπουδών από τον NEON το έτος 2020.

Αντρέα Τζούροβιτς

Ο Αντρέα Τζούροβιτς (γενν. 1987, Ντανίλοβγκραντ, Σερβία-Μαυροβούνιο) ζει και εργάζεται μεταξύ Λονδίνου και Αθήνας. Στο έργο του χρησιμοποιεί ένα ευρύ φάσμα μέσων, όπως: γλυπτική, ζωγραφική, εγκαταστάσεις, βίντεο και μουσική. Υιοθετεί οικεία υλικά και δημοφιλή σύμβολα στο πλαίσιο του τεχνικού χειρισμού του έργου του, έτσι ώστε οι ίδιες οι εικόνες να μπορούν να συνομιλήσουν με τον θεατή, δίνοντας έμφαση στο ποιητικό-φιλοσοφικό περιεχόμενο των αντικειμένων και των καταστάσεων. Έχει λάβει Υποτροφία Μεταπτυχιακών Σπουδών από τον NEON το έτος 2021.

Σάββας Χριστοδουλίδης

Ο Σάββας Χριστοδουλίδης (γενν. 1961, Πάφος, Κύπρος) ζει και εργάζεται στη Λευκωσία. Συνταιριάζοντας αντικείμενα, τους προσδίδει νέα σημασιολογική και μορφική διάσταση. Η πρακτική του έγκειται στη δημιουργία κατασκευών όπου οι νέες θέσεις και προσαρμογές των επιλεγμένων υλικών εγγυούνται προτάσεις κοινωνικής συναίνεσης με ποιητικό και μνημονικό ακόμα χαρακτήρα.

ΜΟΙΡΑΙΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΟΙ ΙΣΚΙΟΙ

ΩΡΑΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18.00-21.00

ΣΑΒΒΑΤΟ 11.00-14.00

Η ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΙΣΟΓΕΙΟ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΟΡΟΦΟ.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΚΡΑΤΗΣΗ ΣΤΟ [NEON.ORG.GR](https://neon.org.gr)

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΟΥΣ
ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΕΙΚΝΟΥΝ ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ
Η ΑΛΛΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
(ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ Η ΔΙΠΛΩΜΑ ΟΔΗΓΗΣΗΣ).

[NEON.ORG.GR](https://neon.org.gr)